

Фантастична історія може початися з будь-чого. Навіть зі звичайного собаки, який щодня в будь-яку погоду гуляє зі своєю господинею.

Зазвичай у скотч-тер'єрів відростає із шерсті «спідничка», під яку зовсім ховаються лапки. Але Дживс такої «спіднички» ще не мав. Вуха в скотч-тер'єрів завжди нашорошенні, а очі дуже розумні, хоч і приховані за кудлатими бровами.

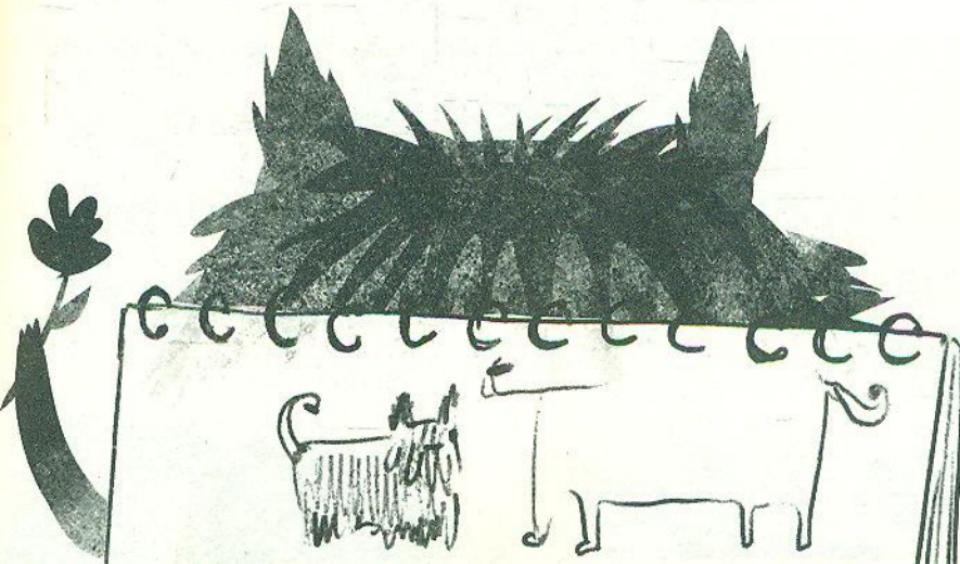
Господиню Дживса звали Читачкою, адже вона постійно щось читала. Звісно, не всі її звали саме так, тільки друзі й сестра. Але це ім'я Читачці дуже подобалося.

Дживс чудово почувався на вулиці, стрибаючи в захваті навколо великого й поважного лабрадора,

а Читачка швидко малювала обох собак.

Невдовзі лабрадору та його серйозній господині урвався терпець, тож вони пішли кудись у своїх справах. Дживс гайнув у траву по каштани, а Читачка додала останні виразні штрихи, коли раптом почула:

— Намалюй і мене, будь ласка!

||

Поруч стояв високий хлопець, одягнений у білу туніку.

«Як скульптури зі старих палаців!» — подумала Читачка. Саме про такі скульптури вона нещодавно дізналася на екскурсії в музеї.

Хлопець-скульптура,увесь зі справжнього мармуру, щойно злетів з кам'яної арки старої брами парку.